

2. november – Spomienka na všetkých zosnulých veriacich A – B – C

*Ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá,
ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti,
ani výška, ani hĺbka, nás nebude môcť
odlúčiť od Božej lásky. (Rim 8,38.39)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 25,6-9

Pán zástupov vystrojí na tomto vrchu všetkým národom hostinu s mnohými jedlami: hostinu s výborným vínom, so šťavnatými jedlami, s vínom najjemnejším. Strhne na tomto vrchu závoj, ktorý zahaľoval všetkých ľudí a prikrývku, čo zakrývala všetky národy.

Zničí smrť navždy; zotrie Pán Boh slzu z každej tváre a hanbu svojho ľudu odstráni z celej zeme, lebo Pán prehovoril.

V ten deň povedia: "Hľa, náš Boh, v neho sme dúfali a on nás spasí. On je Pán, v ktorého sme dúfali. Jasajme a radujme sa z jeho spásy."

Druhé čítanie

List Filipanom 3,20-21

Bratia a sestry, naša vlasť je však v nebesiach; odtiaľ očakávame Spasiteľa, Pána Ježiša Krista. On mocou, ktorou si môže podmaniť všetko, pretvorí naše úbohé telo, aby sa stalo podobným jeho oslávenému telu.

Evanjelium

Lukáš 7,11-17

Ježiš išiel do mesta, ktoré sa volá Naim. S ním šli jeho učeníci a veľký zástup ľudí. Keď sa priblížil k mestskej bráne, práve vynášali mŕtveho. Bol to jediný syn matky a tá bola vdova. Spreádzal ju veľký zástup z mesta.

Keď ju Pán uzrel, pohnutý súcitom jej povedal: "Neplač!" Pristúpil a dotkol sa már. Nosiči zastali a on povedal: "Mládenec, hovorím ti, vstaň!" Mŕtvy sa posadil a začal hovoriť. Potom ho odovzal jeho matke.

Tu všetkých zachvátil strach, chválili Boha a hovorili: "Veľký prorok povstal medzi nami!" a "Boh navštívil svoj ľud!"

A táto zvesť sa o ňom rozšírila po celom Judsku a celej krajine.

Na zamyslenie

"Uprostred života sme obkolesení smrťou", spievame v jednej starej náboženskej piesni. Častejšie ako inokedy v roku nás trápi počas tichých novembrových dní otázka smrti. Táto otázka, potlačovaná ťažobou a starosťami všedného dňa sa vynára zas a zas, pri návšteve cintorína, pri neočakávanej smrti milého človeka: Prečo musí byť smrť? Končí sa smrťou naozaj všetko?

Viera pripúšťa bolesť a smútok pri stretnutí sa so smrťou, ale zároveň poukazuje na to, že spoločenstvo s Bohom je silnejšie ako rozpad pozemského tela a je tiež silnejšie ako všetky pozemské spoločenstvá, vzťahy. Boh neberie človeku jeho život, On ho premieňa na život v plnosti.

Počas života stretávame Boha rôznym spôsobom. Nikdy ho však nemôžeme stretnúť tak, že by sme mohli povedať, že sme všetko a na stálo pochopili a obsiahli. Po smrti budeme na neho definitívne hľadiť. Nebo je len iné slovo pre toto konečné stretnutie s Bohom. Možno to bude vyzerieť, ako keby sa nám rozjasnilo. Takto pravdepodobne spoznáme, že Boh je väčší ako všetko to, čo sme sa počas života snažili vyjadriť slovami. Potom uvidíme, ako blízko nám bol Boh už aj počas života a to práve vtedy, keď sme si mysleli, že nás opustil.

Stretnutie s Bohom v smrti bude zároveň naším súdom. Pritom však nám nebude predložený zoznam našich zlyhaní, chýb, ale o to skôr nás prenikne veľmi rýchlo celá pravda o našom živote. Tak, ako sa zrazu dívame na seba inými očami pri stretnutí láskavého a dobrého človeka, tak isto pochopíme pri Božom pohľade našu vlastnú tvrdosť, bezcitnosť a svojhlavosť. Všetky úlohy, ktoré sme dovtedy hrali, sa skončia, z tvári spadnú naše masky. A v jedinom okamihu nám bude jasné, či sme svoj život získali alebo stratili.

Radostná zvesť o zmŕtvychvstaní zaberá počas sviatku Dušičiek, ktorý si pripomína cirkev už okolo 1000 rokov, centrálné miesto. Cirkevná liturgia mŕtvych je plná tej sily, ktorá vychádza z viery v zmŕtvychvstanie. Táto sila a táto dôvera dávajú našim myšlienkam o smrti zmysel a cieľ nášmu životu. Čo a ako niekto žil, prináša svoj účinok aj po smrti. Každý vo svojej jedinečnosti, s tým, čo sa mu v živote podarilo alebo nie, so všetkými stretnutiami a vzťahmi sa bude musieť pred Bohom zodpovedať. Preto má zmysel pripomínať si ľudí aj po ich smrti. Najmä tých, ktorí s nami prešli kus cesty, modliť sa za nich a dôverovať v ich modlitbu za nás ešte žijúcich.

Z temnoty hrobu vychádza veľkonočné svetlo Kristovho víťazstva nad smrťou v našom živote: to predstavujú sviece, ktoré dnes zasvietime za našich zosnulých na hrobe.

Nech neprežívame v žiadnom prípade tento deň v rezignácii, ale ako deň načerpania sily. Prosiť Boha o to, aby sme vedeli tak žiť a milovať, aby aj nám bol darovaný život ako tým, ktorí plní nádeje prešli temnou bránou smrti.